

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 1010 [i. e. 1011]. Quæ loca gaudeant immunitate asyli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

ad pietatem conduceentes nihil turpe continentur.
Sylv. v. *immunitas*. modò tamen hæc fiant sine tumultu & strepitu & divina officia non impediatur.
Delb. l. c. remittens ad Abb. in c. cum *Ecclesia*.
num. 6. Nav. c. 5. de orat. n. 37. Azor. Tom. 2. l. 9.
c. 9. q. 3. Laym. l. 4. tr. 10. c. 7. n. 9. Suar. l. c.
n. 15. & alios.

Resp. secundò: prohibentur cit. c. 2. b. t. in 6. negotiations) præcipue nundinaciones) & quilibet contractus usum politicum respicientes exerceri in Ecclesiis & cæmiteriis; sunt tamen tales contractus validi, cùm in jure nullibi irritentur, ut irritantur judicia sacrularia ibi agitata; adeoque penalis hæc constitutio tanquam odiosa ad dictos contractus non est extendenda. Gl. in cit. c. 2. v. processus. Abb. l. c. Suar. l. c. n. 18. Pirk. b. t. num. 12. Etsi autem peccetur exercendo ibi contractus, non peccati tamen semper graviter, nec committi sacrilegium, sed tunc solùm, si adsit negotiatio, id est, expositiō ad pluries contrahendum, cum vociferatione & tumultu; quia hæc tantum perturbat divina officia multumque profanat Ecclesiam, etiam si, quæ venduntur fideliū pictati inserviant, ut part ex facto Christi Matth. 11. & Joan. 2. ejcentis ē templo vendentes, tradit Delb. cit. c. 2. du. 3. f. 7. num. 1. cum Sylv. v. negotiatio. q. 2. quæ tamen perturbatio divinorum & profanatio Ecclesiæ, quia cessat, dum venditio fit in cæmiterio (cui etiam minor reverentia quam Ecclesiæ debetur) vel ad portam Ecclesiæ excusari vendentes & ementes à gravi sacrilegio, docet ibid. Delb. num. 4. & 5. citatis Nav. c. 5. de orat. Suar. Tom. 3. de Eucharist. d. 81. f. 8. verb. 2. Fagund. p. 2. de præcep. l. 4. c. 4. quin etiam post esse tantum veniale, si contractus instituatur in Ecclesia, merce alibi existente docet Cajet. v. *immunitas*. §. discernendum. Sotus l. 6. de inf. & jur. q. 2. a. 2. Molin. de Just. Tom. 2. d. 344. Suar. l. c. Medin. de rest. q. 30. v. quarto. Delb. l. c. num. 6. Idemque dicendum, si contractus venditionis fiat in Ecclesia per accidens (secus si Ecclesia per se & ex instituto eligatur ad venditionem, cùm valde incendens sit domum dei facere domum negotiationis) v. g. in transitu vel recessu properi pluviam. Cajet. Suar. LL. cit. Delb. l. c. num. 8. de cætero si res venditæ ad populi devotionem delerviant ut candela vel panes ad altare offerendi, toleratur in quibusdam locis tanquam honesta conseruatio ea divendendi in cæmiteriis, imò in ipsis Ecclesiis, si fiat sine strepitu & divini cultus augenti gratiâ, tradunt Angel. v. *immunitas*. §. 9. Molin. l. c. &c.

CAPUT II.

De immunitate asyli.

Quæst. 1011. quæ loca gaudeant immunitate asyli?

1. R Esp. primò præter ea, quæ desuper dicta in præcedentibus de immunitate locali in genere, in specie applicando illa, aliaque addendo immunitati asyli, illius immunitate gaudent Ecclesiæ etiam pollute non reconciliata, inter dictæ, omniaque loca illis adhærentia secundum dicta, item necdum perfectè constructæ, cùm eo ipso, quod autoritate Episcopi construi caperint, jam locus divinis officiis dicatus adeoque sacer est. Abb. in c. Ecclesia, b. t. n. 5. Anch. num. 1. Sanch. de mat. l. 9.

R. P. Lenr. Jur. Can. Lib. III.

d. 15. num. 39. Delb. c. 16. d. 9. f. 2. num. 1. gaudent quoque dicta immunitate asyli Ecclesiæ non solùm quid ad ambitum internum, sed & quid ad totam suam fabricam, puta tectum, fornicem, turres, parietes, extimas portas; quia hæc omnia veniunt significatione Ecclesiæ eique adhærentium intrinsecus vel extrinsecus estque immunitas hæc asyli latè interpretanda, quia est privilegium per modum legis juri communii insertum, quod latam habet interpretationem. Item est causa pia & favorabilis Ecclesiæ, quæ per hoc non intendit impunitatem delictorum,

Zzzz

aut

aut etiam fovere per hoc audaciam sceleratorum, sed præstare misericordiam miseris. Ac ita tontra covar. l. 2. var. c. 20. num. 5. in fine. Cutell. de immunit. Eccl. l. 1. q. 4. num. 18. & alios quosdam consentientes esse strictæ interpretationis, eò quòd deroger juri communi, quin & naturali carent, ne delicta maneat impunita rectius docent Ambrosio, de immun. Eccl. c. 10. n. 7. Farin. in append. immun. c. 2. n. 21. Genuens. in pract. Archep. c. 22. n. 22. Goazin. de defens. reorum tñ. ex defct. jurisd. defct. 1. Franchis decis. 713. l. 4. Barb. de univ. Jur. 70. c. 3. n. 90. Delb. c. 16. du. 3. Unde.

2. Resp. secundò: securus itaque est primò, qui fugere volens ad Ecclesiam, portas illius inveniens clausas easdem vel earum seras, vester, anam apprehendit, quia talis adhuc adhæret Ecclesiae. ita juxta c. 6 quis. 17. q. 4. ubi declarantur spatia immunitatis usque ad extrebas fores. docent Bonac. d. 3. q. 7. de immun. §. 2. n. 1. Sanch. in opusc. Tom. 2. l. 6. c. 25. n. 17. Bobadil. in polit. To. 1. l. 2. c. 14. Dian. p. 6. Tom. 1. resol. 3. Villalob. Tom. 2. tr. 39. diffic. 5. num. 4. Covar. l. c. n. 18. Barb. l. 2. jur. Eccl. c. 3. n. 65. Laym. l. 4. tr. 9. c. 3. n. 2. Delb. l. c. du. 9. f. 6. à num. 6. Pignat. Tom. 6. consult. 4. à n. 81. plures referens defter declarationes & decreta S. congreg. apud Reiffenst. b. t. n. 20. his non obstante, quòd apprehendens valvas ostii monasterij monialium non violet clausuram, quia materia de clausura est penalis, & ideo restringenda; materia vero asyli favorabilis, & ideo amplianda, ut jam dictum. Secundò idem dicendum de eo, qui parietem exteriores Ecclesiae tangit vel amplectitur; adhæret enim & is sacro loco, & hi parietes tanquam accessorium sequuntur naturam sui principalis adeoque non minus censentur facti quam muri interni, quibus adhærent, suntque non minus pars Ecclesiae quam illi. Et hanc sententiam magis piam & favorabilem Ecclesiae tenent Dian. p. 3. tr. 1. resol. 72. Bonac. de LL. Tom. 2. d. 3. q. 7. p. 4. num. 5. Ricc. in prax. Tom. 3. resol. 560. num. 8. Barb. l. c. Delb. l. c. f. 8. à n. 14. Novarius in sum. Bullar. de immunit. n. 16. Pignat. apud Reiffenst. b. t. n. 20. referens sic declarâste s. cong. in ameriens. 18. Febr. 1632. & in Camerin. 13. Jul. 1638. hisce expressis: adhærens muro Ecclesiae gaudet immunitate contra Archidiac. in c. unic. de relig. & venerat. ss. in 6. (quem sequuntur communiter Juristæ) Sarpum. de jure Asyl. c. 4. fol. 41.

3. Tertiò existens in recto Ecclesiae; cum Ecclesia non minus quam quilibet alia domus non solum solo, sed etiam ex recto ejusque superficie constet. Barbos. l. c. n. 18. Laym. l. c. c. 3. n. 3. Pagn. in præcep. Eccl. p. 2. l. 4. c. 4. Suar. de relig. l. 3. c. 9. n. 8. Dian. l. c. resol. 73. Sperell. Decis. 63. n. 9. Delb. cit. f. 6. à n. 9. qui tres posteriores id ipsum extendunt ad rectum palati Episcopalis, monasterii, hospitalis, & cuiuscunque loci pii.

4. Quartò confugens ad scalas seu gradus Ecclesiae; quia & hi spectant ad Ecclesiam, & cum ei adhærent, reputantur religiosæ. Barb. de jur. Eccl. l. 2. c. 3. n. 66. Farin. in append. num. 280. ex declarat. S. Cong. Dian. p. 6. tr. 1. resol. 1. Tulch. v. Ecclesia. concl. 10. n. 5. Novarius l. c. n. 50. Delb. l. c. n. 11. fecit tamen dicendum inquiens, cum Farin. l. c. 281. si scalæ pertinent ad viam publicam.

Quintò confugens ad campanilia, non tantum conjuncta Ecclesiae; ut sentiunt omnes, sed & disjuncta, ut Novat. l. c. n. 26. Delben. n. 12. cum ibidem adhuc campanæ oleo sancto consecratae, exercenturque ibidem opera pia, dum in honorem compulsantur campanæ, unde turris vulgo dicitur sacra.

Quest. 1012. an & ad quantum spatium immunitatem asyli gaudent confinia Ecclesiae.

1. R Esp. gaudent ea ad spatium extra illam 40. passuum, dum Ecclesia est major seu cathedralis; ad 30. verò dum Ecclesia est minor. uti juxta can. antiquitus. can. quisque. can. definitus. can. 17. q. 4. & L. praefatis §. ex his. c. de his qui ad Eccl. config. tradunt Suar. l. c. l. 3. c. 9. num. 8. Tusch. l. c. concl. 9. & 19. Covar. l. c. c. 20. German. de sacr. immun. l. 3. c. 16. n. 38. Farin. l. c. c. 18. num. 284. & alii apud Delb. l. c. f. 8. singulo passu continente quinque pedes & quolibet pede 15. digitos, ut cum gl. in cit. c. antiquitus. v. passus. Tusch. concl. 59. n. 2. Farin. n. 286. Delb. l. c. à n. 3. & computando dictos passus ab ostio vel muro Ecclesiae. ita tamen ut si Ecclesia habeat sibi conjunctum & contiguum cæmiterium, numerandi à cæmiterio Delb. n. 5. Tusch. l. c. concl. 9. n. 3. Decian. tr. crim. l. 6. c. 25. n. 9. quatenus docent, quòd Ecclesia privilegio immunitatis gaudet &c. etiam illius circuitus ejusque territorium extendat se ultra passus 40.

2. Verùm restringenda hæc doctrinæ primò, ut non procedat nisi in Ecclesiis sitis extra muros civitatis seu castelli, ut Arg. quis quis 17. q. 4. gl. in cit. can. antiquitus. v. passus. Tulch. cit. concl. 9. n. 5. Suar. cit. c. 8. n. 3. Fagn. in c. Ecclesia. b. t. n. 17. Farin. l. c. c. 18. n. 293. German. l. c. n. 40. Ambrosi. l. c. c. 10. n. 4. Delb. cit. f. 8. n. 6. citatis aliis ex ea etiam ratione, quòd in talibus Ecclesiis & capellis sitis intra muros oppidorum proper angustias loci regulariter ista extensio ad 40. vel 30. passus observari nequeat, ne alias immunitas quandoque absorberet totum castellum, illudque totum gauderet jure asyli. Quæ tamen ratio quia locum non habet in Ecclesiis & capellis sitis intra muros civitatum & oppidorum ob eorum amplitudinem, deque iis cit. can. quisquis mentionem nullam facit, ha Ecclesia & Capella intra muros sitæ æquè fruuntur jure asyli in circuitu dictorum passuum, ac existentes in pagis aut aperio campo, atque ita docent Covar. l. 2. var. c. 20. n. 5. Dian. p. 6. tr. resol. 2. peregrin. de immunit. c. 4. n. 33. quos sequitur Reiffenst. b. t. n. 22. & apud hunc Pignatelli Tom. 6. consult. 6. n. 87. referens declarat. s. cong. in Narniensi 17. Julii 1663, ubi: captus in platea Ecclesia Cathedralis gaudet de immunitate. Cathedrales autem communiter existant in civitatibus muro cinctis.

2. Secundò, ut procedat in eo, qui jam ad Ecclesiam confugit, ex ea progreditur ad 40. vel 30. passus (& quidem non nisi necessitatis naturalis gratiâ ad ventrem exonerandum; ita etiam, ut si ad hunc naturæ usum intra 40. passus locus opportunus non reperiatur ultra 40. passus progressus, finita necessitate statim ad Ecclesiam regred-